

Lovtidende A

2018

Udgivet den 31. maj 2018

29. maj 2018.

Nr. 590.

Bekendtgørelse om flasker som målebeholdere¹⁾

I medfør af § 15, stk. 1, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, jf. lovebekendtgørelse nr. 820 af 28. juni 2016, fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 2, nr. 10, i bekendtgørelse nr. 545 af 29. maj 2017 om henlæggelse af beføjelser til Sikkerhedsstyrelsen:

§ 1. Denne bekendtgørelse gælder for fabrikanter, som vælger at producere måleflasker.

§ 2. I denne bekendtgørelse forstås ved måleflasker: Beholdere (flasker) fremstillet af glas eller af ethvert andet materiale med stivhedsegenskaber, der yder den samme måletekniske sikkerhed som glas, når disse beholdere

- 1) tilproppet eller beregnet til tilpropning er bestemt til oplagring, transport eller levering af væsker,
- 2) har et nominelt volumen på mindst 0,05 l og højst 5 l og
- 3) har måletekniske egenskaber (konstruktionskendetegn og fabrikationsensartethed), der gør dem anvendelige som målebeholdere, det vil sige, at måling af deres volumen kan ske med tilstrækkelig nøjagtighed ved at fylde dem enten til et bestemt niveau eller til en bestemt procent af deres fulde volumen.

§ 3. En fabrikant af måleflasker skal forelægge Sikkerhedsstyrelsen et mærke (ID-mærke) til godkendelse, hvorefter denne kan identificeres, jf. bilag 1, pkt. 5.

§ 4. Måleflasker kan mærkes med det i bilag 1, pkt. 5, tredje afsnit nævnte EØF-mærke, såfremt de med hensyn til måletekniske egenskaber, teknisk udførelse, materiale, funktion, nøjagtighed, anvendelsesområde samt kontrolmetode, opfylder betingelserne i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Måleflasker underkastes kontrol af Sikkerhedsstyrelsen i overensstemmelse med de i bilag 1, pkt. 6, og bilag 2 anførte vilkår.

§ 5. Måleflasker, som i et andet medlemsland er forsynet med det i bilag 1, pkt. 5, tredje afsnit, omhandlede EØF-mærke, kan uden yderligere godkendelse fra Sikkerhedsstyrelsen omsættes og anvendes her i landet.

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

§ 6. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2018, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder først anvendelse fra den 1. juli 2019 for de fabrikanter, som allerede producerer måleflasker.

Stk. 3. Teknisk direktiv af 1. april 1977 om Flasker som målebeholdere. EØF-mærkning. Almindelige bestemmelser ophæves.

Stk. 4. Et ID-mærke, der er godkendt senest den 30. juni 2018 i henhold til det i stk. 3 nævnte tekniske direktiv, bevarer dets gyldighed.

Sikkerhedsstyrelsen, den 29. maj 2018

LONE SAABY

/ Helle Liemann

¹⁾ Bekendtgørelsen gennemfører Rådets direktiv 75/107/EØF af 19. december 1974 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om flasker anvendt som målebeholdere, EU-Tidende 1975, nr. L 42, side 14.

Bilag 1**Krav til måleflasker**

1. Måleflasker kendetegnes ved følgende volumen, som altid er bestemt ved en temperatur af 20° C:

1.1. det nominelle volumen V_n er det rumfang, som er anført på flasken: det er voluminet af den væskemængde, som denne formodes at indeholde, når den fyldes under de den tiltænkte brugsvilkår,

1.2. en flaskes volumen, når den er fyldt til randen, er voluminet af den væskemængde, den indeholder, når den er fyldt til dens øverste kant,

1.3. en flaskes faktiske volumen er volumnet af den væskemængde, den virkelig indeholder, når den er fyldt nøjagtigt under de betingelser, som teoretisk svarer til det nominelle volumen.

2. Måleflasker fyldes efter to fremgangsmåder:

1) Påfyldning til et konstant niveau.

2) Påfyldning til et konstant ekspansionsrumfang.

Afstanden mellem det nominelle volumens teoretiske påfyldningsniveau og den øverste kant og forskellen mellem voluminet ved påfyldning til randen og det nominelle volumen, benævnt ekspansionsvoluminet skal være tilnærmelsesvis konstant for alle flasker af samme model, det vil sige fremstillet i overensstemmelse med samme specifikation.

3. For at det under hensyntagen til den sædvanlige usikkerhed ved påfyldning bliver muligt at måle måleflaskernes indhold med tilstrækkelig nøjagtighed, navnlig den nøjagtighed, der er foreskrevet i EU-direktiv 76/211/EØF af 20. januar 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om emballering af visse varer efter vægt eller volumen i færdigpakninger, fastsættes tolerancerne (plus eller minus) for en måleflaskes volumen, det vil sige de største tilladte forskelle (plus eller minus) ved en temperatur af 20° C og efter de i bilag 2 fastlagte kontrolbetingelser mellem det faktiske volumen og det nominelle volumen V_n , i overensstemmelse med nedenstående tabel:

Nominelt volumen V_n i milliliter	Maksimale tolerancer	
	i % af V_n	i milliliter
fra 50 til 100	-	3
fra 100 til 200	3	-
fra 200 til 300	-	6
fra 300 til 500	2	-
fra 500 til 1000	-	10
fra 1000 til 5000	1	-

Den maksimale tolerance for voluminet, når flasken er fyldt til randen, fastsættes til samme værdi som den maksimale tolerance for det tilsvarende nominelle volumen.

Systematisk udnyttelse af tolerancerne er forbudt.

4. I praksis kontrolleres en måleflaskes nominelle volumen ved bestemmelse af den vandmængde ved en temperatur af 20° C, som flasken virkeligt indeholder, når den fyldes til det niveau, som teoretisk svarer til det nominelle volumen. Den kan også kontrolleres indirekte ved en fremgangsmåde af tilsvarende nøjagtighed.

5. Enhver fabrikant af måleflasker skal forelægge Sikkerhedsstyrelsen et mærke til godkendelse, hvorefter denne kan identificeres.

Når Sikkerhedsstyrelsen har meddelt sin godkendelse, underretter den inden en måned de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder og Kommissionen herom.

Fabrikanten anbringer på eget ansvar mærket ϵ (spejlvendt epsilon), som fastsat i § 13 i bekendtgørelse om EØF-typegodkendelse og -verifikation, der attesterer, at flasken efterkommer forskrifterne i denne bekendtgørelse.

Dette mærke skal være mindst 3 mm højt .

6. Kontrollen af disse måleflaskers overensstemmelse med forskrifterne i denne bekendtgørelse udføres af Sikkerhedsstyrelsen ved stikprøver hos fabrikanten, eller, såfremt dette i praksis er umuligt, hos importøren eller dennes i Danmark etablerede repræsentant.

Denne statiske kontrol ved prøveudtagning udføres i overensstemmelse med de godkendte regler for kvalitetskontrol. Den skal være lige så effektiv, som den referencemetode, der er anført i bilag 2.

7. Denne bekendtgørelse er ikke til hinder for kontrol, som andre myndigheder måtte udøve i handelsledet.

8. En måleflaske skal være forsynet med følgende påskrifter, som ikke kan udslettes, er let læselige og synlige:

8.1. På sidefladen, på bundfalsen eller i bunden:

8.1.1. det nominelle volumen udtrykt i måleenhederne liter, centiliter eller milliliter ved anvendelse af tal, der er mindst 6 mm høje, hvis det nominelle volumen er over 100 cl, mindst 4 mm, hvis det er 100 cl eller mindre, men over 20 cl, og mindst 3 mm, hvis det nominelle volumen er 20 cl eller mindre, efterfulgt af symbolet for den anvendte måleenhed eller eventuelt dens navn i overensstemmelse med bestemmelserne i bekendtgørelsen om det internationale enhedssystem, SI, og andre lovlige enheder,

8.1.2. et mærke til identificering af fabrikanten som fastsat i punkt 5, første afsnit,

8.1.3. et mærke som fastsat i punkt 5, tredje afsnit.

8.2. I bunden eller på bundfalsen, således at det ikke forveksles med ovenstående påskrifter og ved hjælp af tal med samme mindstemål som de, der anfører det tilsvarende nominelle volumen, ifølge den (eller de) påfyldningsmåder, som flasken er beregnet til:

8.2.1. angivelse af voluminet når flasken er fyldt til randen udtrykt i centiliter og ikke efterfulgt af symbolet cl, og/eller

8.2.2. angivelse af afstanden i millimeter fra randen til det påfyldningsniveau, som svarer til det nominelle volumen, efterfulgt af symbolet mm.

Andre påskrifter kan anføres på flasken, under forudsætning af, at de ikke giver anledning til forveksling med de foreskrevne påskrifter.

Bilag 2

Dette bilag fastsætter retningslinjerne for statistisk kontrol af måleflasker med henblik på at efterkomme forskrifterne i § 3, stk. 2, og bilag 1, punkt 6.

1. PRØVEUDTAGNING

En prøve af måleflasker af samme model og fabrikat udtages fra et parti, der i princippet svarer til en times produktion.

Såfremt resultatet af den kontrol, der er foretaget af et parti, som svarer til en times produktion, ikke er tilfredsstillende, kan der foretages endnu en undersøgelse enten ved hjælp af en anden prøve udtaget af et parti, der svarer til en produktion af længere varighed, eller ved hjælp af de resultater, der er opført på fabrikantens kontrollkort, såfremt der er foretaget en kontrol af virksomhedens produktion, der er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen.

Prøven skal bestå af 35 måleflasker, som er angivet i nedenstående punkt 3.

2. MÅLING AF VOLUMINET AF MÅLEFLASKERNE FRA PRØVEN

Måleflaskerne vejes tomme.

De fyldes med vand af en temperatur på 20° C med en kendt vægtfylde indtil det påfyldningsniveau, der svarer til den anvendte kontrolmetode.

De vejes fyldte.

Kontrollen foretages ved at benytte et lovligt måleinstrument, der er egnet til den art målinger, der skal udføres.

Den målte afvigelse for rumfanget må højst være lig med en femtedel af den maksimalt tilladte tolerance, der svarer til måleflaskens nominelle volumen.

3. ANVENDELSE AF RESULTATERNE

3.1. Anvendelse af standardafvigelsesmetoden

Antallet af måleflasker i prøven er 35.

3.1.1. Man beregner (se 3.1.4.)

3.1.1.1. gennemsnit $\bar{x}$ af prøveflaskernes faktiske volumen x_i

3.1.1.2. skønnet standardafvigelse s hos flaskerne i partiet fra det faktiske volumen x_i

3.1.2. Man beregner:

3.1.2.1. øvre specifikationsgrænse T_s : summen af det ved påskrift anførte volumen (se bilag 1, pkt. 8) og den maksimalt tilladte tolerance, der svarer til dette volumen

3.1.2.2. nedre specifikationsgrænse T_i : forskellen mellem det ved påskrift anførte volumen og den maksimalt tilladte tolerance, der svarer til dette volumen.

3.1.3. Kriterier for godkendelse:

Partiet erklæres at være i overensstemmelse med bekendtgørelsen, hvis tallene $\bar{x}$ og s samtidig opfylder følgende tre uligheder:

$$\bar{x} + k \cdot s \leq T_s$$

$$\bar{x} - k \cdot s \geq T_i$$

$$s \leq F (T_s - T_i)$$

med $k = 1,57$

og $F = 0,266$

3.1.4. Beregning af gennemsnittet $\bar{x}$ og af den skønnede standardafvigelse s for partiet.

Man beregner:

- summen af de 35 målinger af det faktiske volumen $x : \sum x_i$

- gennemsnittet af disse 35 målinger: $\bar{x} = \frac{\sum x_i}{35}$

- summen af de 35 målingers kvadrat: $\sum x_i^2$

- kvadratet af de 35 målingers sum: $(\sum x_i)^2$, derefter $\frac{(\sum x_i)^2}{35}$

- den korrigerede sum: $SC = \sum x_i^2 - \frac{1}{35} (\sum x_i)^2$

- den skønnede afvigelse $v = \frac{SC}{34}$

Deraf den skønnede standardafvigelse: $s = \sqrt{v}$